

РЕШЕНИЕ

№ 4871

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4396** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 31.03.2021г. по НАХД № 12048/ 2020г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 94-и състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-006780/25.08.2020г., издадено от Директор на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което за нарушение на чл. 128а ал. 1 КТ на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 416 ал. 5 вр. чл. 414 ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище [населено място], в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде потвърдено издаденото Наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния се представител – юрк. М. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Ответникът- [фирма], чрез адв. Н. моли съда да отхвърли касационната жалба

като неоснователна и да потвърди оспореното решение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и доказана.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

В производството пред СРС е установено, че на [фирма] е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление – [населено място].

На 11.09.2019г. между на [фирма], като работодател, и свидетелката В. Ц. Б., служител, бил сключен трудов договор № 8, по силата на който Б. приела да изпълнява длъжността „главен счетоводител" в дружеството. В трудовия договор било посочено, че същият се прекратява с 30-дневно предизвестие.

На 28.02.2020г. Б. подала молба, подписана с електронен подпис, за прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма] на основание чл. 325 ал. 1 т. 1 КТ - по взаимно съгласие на страните. В молбата било посочено, че ако работодателят не приеме предложението за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, молбата следва да се счита писмено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 326 ал. 1 КТ.

В периода от 24.03.2020г. до 27.03.2020г. свидетелката Б. ползвала болничен отпуск поради влошено здравословно състояние. Следващите два дни след изтичане периодът на болничен отпуск на свидетелката Б. - 28.03.2020г. и 29.03.2020г. били събота и неделя и съответно - неработни за Б..

На 30.03.2020г. служителката изпратила до на [фирма] молба, подписана с електронен подпис, с искане в 14 - дневен срок на адреса, посочен в молбата, да ѝ бъде изпратена заповед за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение с на [фирма], както и оформена трудовата ѝ книжка. Като адрес за получаване на книгата в молбата свидетелката В. Б. посочила адреса на своя адвокат.

На 30.03.2020г. работодателят издал Заповед №009/30.03.2020г. за прекратяване на трудовото правоотношение с Б., считано от 31.03.2020г. За прекратяване на трудовия договор на 31.03.2020г. било изпратено уведомление до ТД на НАП - С..

На 31.03.2020г. работодателят на [фирма] изпратил молба - покана до свидетелката Б. да се яви в офиса на дружеството до 03.04.2020г., за да информира новия главен счетоводител за работата си, за необходимите корекции в изготвени от нея документи, за да предаде трудовата си книжка и да бъде изготвен прием -

предавателен протокол. Молбата - покана била изпратена по куриер и получена от Б. на 02.04.2020г. До 03.04.2020г. тя не се явила в офиса на дружеството.

До 13.04.2020г. работодателят на [фирма] не изпратил на Б. на посочения от нея адрес заповедта за прекратяване на трудовия ѝ договор.

Вместо това работодателят изпратил до Б. нотариална покана рег. № 3983/11.05.2020г. на нотариус В. М. с рег. № 053 в Регистъра на Нотариалната камара, с искане свидетелката Б. да се яви в офиса на дружеството, да представи трудовата си книжка и да даде обяснения за работата си. Нотариалната покана била получена от Б. на 29.05.2020г.

Междувременно свидетелката Б. сезирала Дирекция „Инспекция по труда“ - С. и в периода от 05.05.2020г. до 09.06.2020г. служители на Инспекцията, сред които и свидетелката Г. Й.- главен инспектор, извършили проверка по документи на спазване разпоредбите на КТ от страна на работодателя [фирма]. За извършената проверка бил съставен протокол изх. № ПР2011174/09.06.2020г.

Свидетелката Г. Й. приела, че като не е връчил заповедта за прекратяване на трудовия договор на свидетелката Б. в 14-дневен срок от писменото искане, работодателят [фирма] е нарушил разпоредбата на чл. 128а ал. 1 КТ и на 09.06.2020г. съставила АУАН № 22-006780, с който повдигнала против дружеството административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 128а ал. 1 КТ. Актът бил съставен в присъствието на упълномощен представител на [фирма].

На 11.06.2020г. на Б. чрез куриер била връчена заповед № 9/30.03.2020г. за прекратяване на трудовия ѝ договор с [фирма]

Въз основа на съставения АУАН на 25.08.2020г. е издадено процесното НП.

Районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия в законоустановените срокове и съдържат всички необходими реквизити. За да отмени НП обаче, е прието, че неправилно е приложен материалния закон и неправилно е ангажирана имуществена отговорност на [фирма].

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд.

Във връзка със сочените касационни основания и предвид предмета на касационна проверка съгласно чл.218 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, административния съд взе предвид следното:

Съгласно чл.128а, ал.1 КТ по писмено искане на работника или служителя работодателят е длъжен да му издаде и предостави необходимите документи, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение, в 14-дневен срок от искането. Няма спор, че Б. на 28.02.2020г. е подала молба, подписана с електронен подпис за прекратяването на трудовото и правоотношение с работодателя си - [фирма]. По делото е безспорно установено, че работодателят е издал заповед за прекратяване на трудовото правоотношение – Заповед №009 на 30.03.2020г. т.е. – в 14-дневния срок по чл. 128а, ал.1 от КТ. Законът изисква при писмено поискване работодателят да изготви и предостави на работника или служителя съответните документи. За изясняване волята на законодателя се налага да се направи тълкуване на правната норма. Съгласно българския тълковен речник „предоставям“ означава „оставям на разположение, оставям на разпореждане на друг“. Следователно изискванията на закона се свеждат до изготвянето и оставянето на разположение на работника или служителя на исканите документи. Законната разпоредба не

предполага по-нататъшни действия на работодателя. Работникът или служителят следва да отидат да си вземат документите от работодателя. Законът не предвижда работодателят да издирва работника и да му връчва документите на адреса на пребиваване.

Настоящият съден състав споделя мотивите на районния съд, че горното задължение е търсимо, а не носимо, поради което не следва същите да бъдат повтаряни.

С оглед изложеното законосъобразно районният съд е приел, че не е осъществен съставът на нарушение на чл.128а, ал.1 КТ, поради което касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, искането на ответника по касационната жалба за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН /ДВ бр. 94/29.11.2019г./ Дирекция „Инспекция по труда" - С. следва да бъде осъдена да заплати на [фирма] сумата от 504 лева, представляваща заплатеното адвокатско възнаграждение за един адвокат за осъществено процесуално представителство в касационното производство, видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град –VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.03.2021г. по НАХД № 12048/2020г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-и състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда" – С. да заплати на [фирма],[ЕИК] сумата от 504 /петстотин и четири/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

